

DE FIETS

SCHEURKALENDER 2024

Scheurend het jaar door

FRED VAN SLOGTEREN

DE FIETS SCHEURKALENDER 2024

Scheurend het jaar door

FRED VAN SLOGTEREN

KOSM • S

Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

MAANDAG

1 JAN

Even voorstellen...

Fietsscheurkalender-veteraan **Henk Tetteroo** is al 15 jaar uw vaste gids op het gebied van wielertaal. Geen sport kent zo'n uitgebreid jargon als het wielrennen. Het is daarom handig dat iemand daar elke maandag een toelichting bij geeft.

Wielersport impliceert heldenverering en dat leidt soms tot het oprichten van standbeelden voor grote kampioenen. **Jac Zwart** is iemand die niet rust voor hij alle beelden, monumenten en plaquettes van wielrenners op de foto heeft vastgelegd en hij schrijft er elke dinsdag een verhaaltje bij.

Ontelbaar is het aantal wielerverboeken dat jaarlijks verschijnt of reeds is verschenen. **Fred van Slogteren** heeft daar met 17 titels een behoorlijke bijdrage aan geleverd. Bovendien heeft hij honderden wielerverboeken in zijn kast staan. Iedere woensdag publiceert hij een recensie.

Op donderdag is het de beurt aan zowel **Evert de Rooij** als **Jimmy Tigges**. Evaristo di Rosso denkt in het Nederlands maar droomt in het Italiaans. Vandaar zijn 26 bijdragen over Italianen in de Tour de France.

Jimmy is van de muziek en hij heeft weer 26 plaatjes, cd's en andere geluidsdragers gevonden waarop de fiets een muzikale hoofdrol speelt.

Peter Ravensbergen spaart racefietsen, hij heeft er een dikke tweehonderd. Van allerlei merken, uit Italië en andere landen, maar ook uit Nederland. Hij weet er ook nog eens alles van en iedere vrijdag noodt hij u in het zadel om diep in de beugel bij hem in het wiel alles over racefietsen te weten te komen.

Over 't wiel gesproken, onze zaterdagse dichter heeft dat als *nom de plume* gekozen. **Nol van 't Wiel** is een groot wielerkenner en al een leven lang een enthousiast toerfietser, die met speels gemak in het ongerijmde gaatjes dicht en er steeds weer in slaagt om de pointe te vinden.

Omdat dichten hard labeur is heeft Nol op de zaterdag assistentie van **René Schwab**. Die zoekt het ook in de schone letteren als hij herinneringen ophaalt aan de literaire avonden in restaurant *De Mollige Haan* op de boulevard in Scheveningen. Achtmaal komt hij dit jaar bij u langs.

Hoofd- en eindredacteur **Fred van Slogteren** sluit op de zondagen iedere week af met een minibiografie van een wielrenner die op die datum is geboren of overleden. Start óf finish? 52 profielen van zondagskinderen liggen te wachten om gelezen te worden.

Fred is dit jaar de opvolger van **Peter Tetteroo** die vanaf 2010 de kalender heeft samengesteld en het tot een jaarlijkse bestseller heeft gemaakt.

ZONDAG

28 APR

START ÓF FINISH

We zullen het nooit weten

Lucien Aimar, de Franse Tourwinnaar van 1966, was in eigen land niet populair. Hij werd na zijn Tourzege zelfs uitgefloten. Jan Janssen, de nummer twee, kreeg een warm applaus en Raymond Poulidor die als derde was geëindigd, zelfs een ovatie. Er was in Frankrijk destijds maar één renner de lieveling van gans het volk en dat was *Poupou*. Hij is dat tot zijn dood gebleven.

De impopulariteit van Aimar had alles te maken met de doodzonde die hij beging door in 1966 het troetelkind aller Fransen van de overwinning in de Tour de France af te houden. Alles werd hem

misgund. De gele trui en vooral die ereronde. Die kwamen *Poupou* toe, de zwijgende en immer glimlachende loser, die zich jaren had stukgelopen op Jacques Anquetil. Die werd nog wel door het Franse publiek gepreimd vanwege zijn uitzonderlijk talent. Van een hooghartige godheid op de fiets mag een publiekslieveling nog wel verliezen, maar niet van een boertje uit de Provence, het onbeduidende knechtje van *Maître Jacques*.

In Nederland waren er soortgelijke gevoelens, want wij vonden die Aimar maar een eikel omdat hij de eerste Nederlandse Tourzege in de weg had gestaan. Janssen had die Tour moeten winnen, want die had meer recht op de Tourzege dan *Poupou*. Maar Jan had achterin het peloton zitten slapen toen Aimar er in de etappe naar Turijn vandoor ging. Dat was de verklaring die hij zelf gaf. Dat had ik van een slimme coureur als Janssen niet verwacht. Toen ik in 2002 zijn biografie schreef, ben ik het gaan vragen aan enkele renners die erbij waren, inclusief Aimar. Die zei door de telefoon: 'Ik ken Jan goed en ik heb al vele malen met hem over die etappe gesproken. Hij heeft me niet zien wegrijden, zegt hij, maar toen ik aanzette zat hij in mijn wiel. Dat is de waarheid!' Toen ik Jan met die uitspraak confronteerde ontkende hij dat in alle toonaarden. We zullen het daarom nooit weten, maar vaststaat dat Lucien Aimar de Tour de France van 1966 heeft gewonnen, want statistieken liegen niet.

Fred van Slogteren

ZATERDAG

20 JUL

NOL RIJMT HET
GAATJE DICHT

Appelpuntje

De club vertrekt
om negen uur,
't is zonnig
maar wat zuur.

De vaart zit
er goed in
en ieder heeft
't naar z'n zin.

Halverwege de rit
een koffiestop,
altijd gezellig,
gewoon top.

'Graag tien koffie
en twee thee
en breng voor ieder
een appelpuntje mee.'

De bediening zegt:
'U heeft een strop,
de appelpuntjes,
die zijn op.'

De dames en heren
brullen in koor:
'Bedankt, maar wij
gaan er weer van door.'

Nol van 't Wiel

DONDERDAG

7 NOV

EVARISTO'S
ITALIANEN

ITALIË & DE TOUR (22)

Felice Gimondi (foto) was in 1965 pas de vijfde Italiaan – samen goed voor zeven Tourzeges – die de Tour won, na Bottecchia (2x), Bartali (2x), Coppi (2x) en Nencini. Maar daarna trad de grote droogte in, die pas in 1998, 33 jaar later, werd opgeheven door Marco Pantani. Waren er in de tussentijd dan geen grote kampioenen aan de andere kant van de Alpen? Zeker wel. Een deel van het verhaal is dat de Tour vanaf 1969 werd gedomineerd door een aantal kannibalen, die

elk vijf keer de Grande Boucle wisten te winnen: Eddy Merckx, Bernard Hinault en Miguel Indurain. Dat maaide het gras voor de voeten van heel wat goede renners weg, waaronder Italianen als Francesco Moser,

Gianni Bugno en Ivan Basso. Daarnaast was voor de meeste Italianen de Giro d'Italia als thuisronde (ook voor de meestal uit Italië afkomstige sponsors) de belangrijkste ronde van het jaar. En als je piekte in de Giro, dan was de Tour – die vaak maar drie weken later begon – meestal te veel van het goede. Daardoor zie je dat Italianen die excelleerden in de Giro, vaak roemloos ten onder gingen in de Tour.

Fausto Bertoglio won in 1975 de Giro en eindigde het jaar daarop als derde. Hij deed twee keer mee aan de Tour, in 1974 en in 1976, en werd anoniem 23ste en 9de. Giuseppe Saronni, twee keer winnaar van de Giro (1979 en '83) en een keer derde (1981), reisde in 1987 één keer af naar Frankrijk en haalde Parijs niet. Zijn grote rivaal Francesco Moser won in 1984 de Giro d'Italia en stond ook nog eens vijf keer op het podium. Maar hoewel hij het er in de Tour van 1975 veel beter vanaf bracht dan Saronni in 1987 – Moser eindigde als 7de, won twee ritten en de witte trui – kwam ook de man uit Trentino nooit meer naar de Franse ronde toe. Kwestie van belangen, ook voor de toenmalige Girobaas Vincenzo Torriani. Die de vedetten Moser en Saronni elk jaar een parcours voor-schotelde, waarin het hooggebergte niet doorslaggevend was.

Evert de Rooij

MAANDAG

30 DEC

WIELERTAAL

HET VERBAND VERBROKEN

In de loop der jaren heb ik in totaal elf uitdrukkingen verzameld van een bepaald type. Ze duiden allemaal op renners die zich maximaal inzetten, alles op alles zetten. Steeds wordt er een verband verbroken. Hier volgen ze.

1. 'Hij rijdt de sterren van de hemel'
2. 'Hij fietst de pannen van het dak'
3. 'Hij rijdt de naad uit zijn broek'

4. 'Hij rijdt zich de broek van de reet'
5. 'Hij fietst zich de kledders uit de neusgaten'
6. 'Hij fietst zich het snot uit de neus'

7. 'Hij rijdt de splinters van het parket' (op een wielervedbaan)
8. 'Hij rijdt de planken uit de baan' (ook daar)

Vind je het heerlijk om op je racefiets de stilte van de natuur te ervaren, er gezellig met een groep op uit te trekken? Volg je graag de verrichtingen van de profs op tv? Of houd je gewoon van alles wat met fietsen te maken heeft? Voor alle Nederlandse en Belgische wielertoeristen en liefhebbers van de koers is er ook in 2024 weer *De Fietsscheurkalender*. Dit keer met veel plezier samengesteld door Fred van Slogteren.

Dit kun je verwachten:

- Henk Tetteroo neemt opnieuw de curieuze wielertaal onder de loep
- Jac Zwart bezoekt de beelden, monumenten en plaquettes van beroemde renners
- Fred van Slogteren bespreekt de wielersliteratuur én brengt elke week een minibiografie over een renner
- Evert de Rooij verhaalt met passie over Italiaanse renners
- Jimmy Tigges vertelt hartstochtelijk over zijn wielersingles
- Peter Ravensbergen toont zijn racefietsen in alle soorten en maten
- Nol van 't Wiel verluchtigt de kalender met zijn fraaie wielergedichten
- René Schwab brengt de literaire avonden met oud-wielrenners, wielersliefhebbers, journalisten en dichters tot leven

Deze kalender is een aanwinst én cadeautip voor iedereen die van fietsen en wielrennen houdt. – TOERACTIEF

LEZERSREVIEWS: *'Prettige toon, leuk bedacht.'* *'De Fietsscheurkalender is al jaren een groot succes.'* *'Aanrader voor de fietsliefhebber.'*

Fred van Slogteren is de nieuwe kopman van *De Fietsscheurkalender*. Hiervoor werkte hij als wielersjournalist voor diverse kranten en wielertijdschriften. Ook schreef hij diverse boeken over wielrennen, waaronder biografieën van Peter Post, Jan Raas en Jan Janssen.

9 789043 928021

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
M•S**

NUR 014

Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen